Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 185. Вторникъ 20 серпня (1 вересня) 1891. Рôкъ I.

Выховуймо молодѣжь!

Часъ вакацій вже минувъ и вôдъ завтра розпочинаєсь вже новый рôкъ школьный. Столиця краю оживилась, а въ нѣй, якъ и въ другихъ большихъ мѣстахъ нашихъ, зароилось вôдъ молодежи. Всюда по улицяхъ видко повно веселыхъ румяныхъ лиць молодыхъ школяриковъ, що то самî, то зô старшими особами поквапно спѣшать дорогою идучи, чи то на нову кватиру, чи до школы до запису, чи зъ однои книгарнѣ до другои, шукаючи за вôдповѣдными книжками, зъ котрыхъ молодî головки мають набирати розуму. Родичѣ та опѣкуны роблять ще по склепахъ справунки, щобы остаточно заосмотрити свои дѣти та выхованки въ потрѣбнî рѣчи. Єсть звычаємъ, що въ таку пору и ґазеты, видячи въ молодôмъ поколѣню пôдрастаючихъ горожанъ краю и державы, витають ихъ сердечно и заохочують до трудôвъ. Идучи за давнымъ звычаємъ витаємо и мы всю молодѣжь взагалѣ, а специяльно руску и кличемо ѣй: Щасть Боже при свѣжихъ силахъ до новои науки! Дай Боже, щобы она выйшла вамъ, молодî братя, въ хосенъ а на славу народу, котрый видить въ васъ свою будучу пôдпору! На сѣмъ кôнчимо нашъ привѣтъ. Молодѣжь не любить богато слôвъ, тожь зъ ширшими радами лѣпше звернутись до старшихъ, котрî мають молодѣжь вести.

Ледви чи єсть де нарôдъ, въ котрôмъ бы такъ мало зважало ся на выховане молодѣжи, якъ у насъ Русинôвъ. Значный процентъ молодѣжи нашои, особливо вже трохи старшои, иде самъ въ свѣтъ безъ нѣякого проводу, шукаючи пôдчасъ школьнои науки лишь въ власныхъ силахъ помочи, а навѣть тî, що мають якусь зъ дому, мало єи знаходять тамъ, де єи якъ разъ найбôльше було бы потреба — въ выхованю. Родичѣ и опѣкуны обмежають ся звычайно на то, щобы молодымъ школярикамъ вышукати де въ мѣстѣ якусь „станцію“, де бы они не голодували и мали бодай якій-такій надзôръ, щобы не пустували та не дармували — проче цѣле выховане, полишаєсь Божôй опѣцѣ и судьбѣ. Де причина того, не будемо того тутъ розбирати, але фактомъ єсть, що у насъ такъ дѣє ся, що наша молодѣжь выховує ся, що такъ скажемо, особнякомъ, що приспорює собѣ вправдѣ знаня и вѣдомостей, але що не має того, чого ѣй въ практичнôмъ житю найбôльше потреба, що не має достаточного выхованя, черезъ бракъ котрого неразъ богато терпить и неразъ въ пôзнѣйшôмъ житю чує сама въ собѣ невдоволенє. Выхованє прецѣ єсть найважнѣйшою частєю образованя. Не досыть набити голову цѣлымъ арсеналомъ всѣлякихъ вѣдомостей, але треба звернути увагу и на образоване серця и характеру та и на поверховну форму, котра немалу ролю грає въ людскôмъ житю.

У насъ часто буває, що отець, вийшовши щасливымъ случаємъ — якъ то кажуть — въ люде, думає, чому такъ и єго сынъ не мôгъ бы выйти, та вже мало журить ся про єго выхованє, а дивить ся лишь на то, щобы вôнъ въ наукахъ робивъ добрî поступы. Єсть то свѣдоме занедбанє выхованя дѣтей, заслугуюче тымъ бôльше на нагану. Але чогожь жадати вôдъ тыхъ родичѣвъ, котрî таки нѣякъ не можуть дати доброго выхованя своимъ дѣтемъ, якъ то мусить бути зъ конечности у селянъ и людей неинтелиґентныхъ. Очевидно, що въ такôмъ случаю лишь одна ще школа може бодай въ части зарадити. Чого не вынесли або и не выносять дѣти зъ дому, того повинна бодай по змозѣ подавати имъ школа. Длятого зъ початкомъ школьного року позволимо собѣ на сю сторону загального образованя звернути увагу учителѣвъ и просити ихъ, нехай они стануть ся правдивими вôтцями повѣренои собѣ молодѣжи; нехай бодай въ части старають ся подати имъ то, чого они не вынесли и не можуть вынести зъ дому; нехай на выхованє молодѣжи кладуть въ повнôй мѣрѣ може ще и бôльшу вагу, якъ на само выученнє якоись формулки науковои; нехай глядять не лишь на то, щобы молодî головы наповнялись знанємъ, але, щобы вôдповѣдно до того знаня образувалось и серце, та щобы и поверховна форма вôдповѣдала образованю молодця.

Передовсѣмъ же повиннî на выхованє звернути пильну увагу всѣлякî нашî институты та бурсы. Не досить ще притулити бѣдну дитину, приодѣти єи та накормити и посылати

Чародѣйный кафтанъ.

Оповѣданє Кольомана Міксата.

(Дальше).

Зголосило ся було ще кôлька надутыхъ лиць. Панна Надь зъ Чеґледскои улицѣ, вдовиця панѣ Кеменешь, Марія Банъ. Декотрî начальникъ таки гнавъ зъ своєи комнаты. „А не пôйдешь ты зъ вôдси, ты страхопуде, а хтожь до чорта тебе собѣ сподобає?“ Однôй дзюбатôй дѣвчинѣ сказавъ вôнъ въ злости: „А у тебе дома нема зеркала?“

— Нема, пане начальнику.

— Тожь иди, дитинко, та пошукай собѣ де цебричокъ зъ водою и подиви ся, а коли вôдтакъ наберешь охоты, то прийди зновъ сюды.

Всѣ тî подрôбности выкликували въ добре поинформованыхъ кругахъ велику веселôсть. Слѣдуючого дня, въ понедѣлокъ, було засѣданє рады и раднû самû стали собѣ кепкувати зъ того, що предприємство не удає ся. „Ну, якъ, чи зловивъ ся вже хто въ самотраскъ?“

— Де тамъ, нема анѣ однои такои, котра бы придала ся, — вôдповѣвъ Лестякъ гнѣвливо.

Панъ Ґабро Пороснокій усмѣхнувъ ся на то весело.

— Мы перечислили ся. Въ Кечкеметѣ можна бы лекше знайти чотиры мамы для султана якъ чотиры одаліски, — сказавъ старшій начальникъ рѣшучо. Але вôнъ, бачь, якъ що собѣ вбивъ въ голову, такъ вже нѣякъ не давъ ся вôдъ того вôдвести. „Безъ китицѣ не пôйдемо“. И при сихъ словахъ предложивъ вôнъ раднымъ довѣрочный листъ пашѣ зъ будайского санджаку,[1]) котрый на пытанє, якû дарунки приймивъ бы Єго Величество турецкій цѣсарь, вôдповѣвъ, якъ звычайно въ Туреччинѣ, дуже неясно: „Принеси єму въ дарунку конѣ, зброю, печеню и цвѣты!“

Цвѣтôвъ конче потреба, та й годѣ Правда, що доси ще нѣхто не зголосивъ ся — бо ще не було того, чимъ бы ихъ можна звабити. Турецкій султанъ дѣйстно не такій, щобы когось до него такъ дуже кортѣло. А хтожь бы такъ дуже пропадавъ за султаномъ. Кобы то ще бувъ якій богатый, хорошій мельникъ зъ надъ Тисы, въ синôмъ дольманѣ, та й шукавъ собѣ дѣйстно законнои жѣнки! Але то лишь турецкій султанъ, о котрôмъ женщины зъ нашихъ сторôнъ лишь тôлько знають, що то вôнъ паша надъ пашами. Тажь и воробець не давъ бы зловити ся въ сильце зъ бѣлои шерсти, колибъ межи соломкою не було червоныхъ зеренець Тажь и мышь, хочь якъ мала, не пôйде въ лапку, коли въ нѣй нема солонинки. А на кечкеметскû дѣвчата треба також наставити якусь приману. Але яку приману? Господи милосердный, а щожь бы иншого якъ не сподницѣ, коралѣ, ленты? Тажь то чортôвска трôйця. Почавши вôдъ самого найстаршого чорта, сидять въ нихъ всѣ чорты; оденъ кличе: „А ходижь та подиви ся, яка я красна“, а другій пôддає охоты: „Ану, убери ся въ мене“, а третій пôдшептує: „И пропадай, про мене“.

Максимъ Лестякъ выбравъ до того вôдповѣдныхъ жѣнокъ та выславъ ихъ одну до Сеґедину, а другû до Буды, до турецкихъ купцѣвъ, щобы они тамъ пакупили що найкрасшихъ шовковыхъ матерій, вышиваныхъ золотомъ та срѣбломъ, тонесенькû бѣлû мережки, та поясы, нашитû рубінами. Вôнъ наказавъ имъ выбирати все що найкрасше. Най имъ здає ся, що они мають прибрати на баль чотиры княгинѣ.

И старый Лестякъ не мавъ спокою. На приказъ свого сына сѣвъ вôнъ на вôзъ та поѣхавъ въ сусѣдство по дворахъ до панôвъ Вайсôвъ, Файсôвъ та Барію́сôвъ, для котрыхъ вôнъ часто робивъ (бо єго, бачите, знали всюды яко знаменитого майстра), щобы выпросити

[1]) Санджакъ - округъ.

до якои школы; тымъ сповнить ся лишь одна часть задачѣ. Зъ жалемъ, однакожь мусимо сказати, що ще многі зъ нашихъ бурсъ сповняють лишь ту одну часть своеи задачѣ и до того ще при своихъ скупыхъ средствахъ досыть лихо. Колижь въ нихъ ще не буде ся дбати и про выховане, то дѣяльность ихъ буде завсѣгды лишь проблематичнои вартости, они не выйдуть нѣколи зъ того значѣня, яке мали бурсы въ середнихъ вѣкахъ и не перестануть плодити людей, котрі вправдѣ знанемъ будуть зачисляти ся до интеліґенціи, але впрочômъ ще дуже далекі будуть вôдъ того, чимъ правдиво интеліґентный чоловѣкъ вôдзначати ся повиненъ.

Наконець позволимо собѣ звернути увагу и родичѣвъ та опѣкунôвъ, нехай они бôльшимъ дбанемъ про выховане дѣтей старають ся не лишь самымъ дѣтямъ улѣпшити и украсити ихъ пôзнѣйше житє, але и улекшити школѣ роботу около ихъ образованя.

Вôдозва.

Сповняючи ухвалу загальныхъ зборôвъ въ Коломыи зъ д. 16 (28) серпня 1890 року и обовязокъ вложеный §. 23 статута, Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта" запрашає Вп. членôвъ товариства на XXIII-тй загальнй зборы товариства, котрі вôдбудуть ся въ Терноноли д. 27 серпня (8 н. ст. вересня) 1891 р.

Головный выдѣлъ шле всѣмъ членамъ товариства горячій и сердечный привѣтъ и надѣє ся, що на сей покликъ збере ся хочь тысячка членôвъ товариства, щобы довѣдатись, що зроблено, якъ розвиває ся наша „Просвѣта", и порадитись надъ симъ, що дальше робити, абы товариство ще красше розвилось.

Тожь спѣшѣть зъ усѣхъ усюдôвъ нашои дорогои батькôвщины до Тернополя, а сповняючи сей патріотичный обовязокъ, придбаєте собѣ заслугу около великого дѣла народнои просвѣты!

Заохотѣть и другихъ громадянъ, щобы спѣшили до Тернополя и вписали ся въ члены „Просвѣты!"

Кличемо до всѣхъ, въ чіихъ грудяхъ бьеть ся руске серце, безъ огляду на вѣкъ, полъ и станъ, щобы зволили прибути на торжество народне!

Проґрама зборôвъ слѣдуюча:

1. О годинѣ 8 рано торжественне богослуженє въ церквѣ приходской зъ парастасомъ за померших членôвъ товариства.

2. О годинѣ 10 передъ полуднемъ вôдкрытє загальныхъ зборôвъ головою товариства, о. д-ромъ Омеляномъ Огоновскимъ.

3. Выбôръ головы зборôвъ, двохъ секретарѣвъ и чотирохъ скрутаторôвъ.

4. Справозданє секретаря, касіера и економа товариства за рôкъ адміністраційный 1890.

5. Справозданє комісіи контрольнои.

6. Выбôръ девятьохъ членôвъ и пятьохъ заступникôвъ до Головного выдѣлу.

7. Выбôръ головы товариства зъ мѣжь выдѣловыхъ.

8. Выбôръ контрольнои комісіи зъ трехъ членôвъ.

9. Внесеня членôвъ.

Зъ головного выдѣлу товариства „Просвѣты" у Львовѣ.

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова товариства „Просвѣта".

Володимиръ Лаврôвскій, членъ выдѣлу товариства и директоръ канцеляріи.

Перегляд політичный.

Заразъ по скôнченю великихъ маневрôвъ вôдбудуть ся у Вѣдни спôльні конференціи міністрôвъ пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря для установленя спôльного буджету. Въ конференціяхъ тыхъ возьмуть участь такожь міністры ґр. Сапарій и Векерле. Спôльні делеґаціи зберуть ся мабуть въ першихъ дняхъ падолиста.

Декотрі вѣденьскі ґазеты доносять, що Рада державна буде скликана въ половинѣ жовтня и буде радити ажь до 15 грудня а соймы краєві будуть скликані ажь зъ кôнцемъ грудня. Супротивъ вѣсти деякихъ ґазетъ, що соймы краєві мають бути скликані въ другôй половинѣ вересня, доносить Hlas Naroda, що о скôлько то вôдносить ся до ческого сойму, то въ компетентныхъ кругахъ въ Празѣ не знають о тôмъ нѣчого. У Львовѣ подôбно якъ у Вѣдни ходить чутка, що соймы краєві будуть скликані ажь пôдъ конець грудня а Рада державна розпôчне опôсля свои нарады въ половинѣ лютого.

Пôсля дотеперѣшныхъ диспозицій приѣде нѣмецкій цѣсарь дня 3 вересня до Шварценавъ на маневры а по скôнченю маневрôвъ вôдъѣде дня 7 вересня до Монахова. Король саскій приѣде до Шварценавъ вже дня 2 вересня а 7 вересня верне назадъ до Дрездна. На маневрахъ въ Шварценавъ буде такожь и ґр. Кальнокій а коли потвердить ся, що зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ приѣде и его канцлеръ ґен. Капріві, то можна буде припускати, що попри маневры буде розходитись ще о якісь важнѣйшй справы.

Згадувана вже нами брошура о збôльшеню буджету военного предкладає, щобы число офіцирôвъ на мирнôй стопѣ було збôльшене о 105 офіцирôвъ штабовыхъ, о 105 капітанôвъ и 1800 поручникôвъ. Дальше доказує та брошура, що артилерія повинна бути збôльшена о 14 офіцирôвъ и 2604 вояковъ, 980 коней и 84 пушокъ; наконець, що треба закупити велике число консервъ, матеріялъ до зелѣзниць войсковыхъ, устройство вôдповѣдныхъ варстатôвъ, складôвъ и т. д.

На выставѣ въ Загребѣ прийшло до голосныхъ маніфестацій за прилученємъ Дальмаціи до Хорватіи. На пирѣ въ честь дальматиньскихъ гостей вношено тоасти на сполученє обохъ сихъ краѣвъ и на благо великои Хорватіи. Тоастъ сей мавъ пôсля вѣденьского Tagblatt-у пôднести якійсь Русинъ зô Львова п. Ганкевичь. Коли Црнадакъ тоастувавъ въ честь еп. Штросмаєра, настала рôзниця въ поглядахъ а въ наслѣдокъ того и сварка, такъ, що мало що не прийшло до бійки. Коли дальматиньскі гостѣ вертаючи зъ выставы прибули до Рѣки, зроблено имъ тутъ велику овацію и вручено вѣнець. Бôльша часть жителѣвъ демонструвала въ користь Дальматинцѣвъ, хочь знайшлись и контръ-демонстранты, зъ чого прийшло до такъ великихъ непокоѣвъ, що ажь поліція мусѣла вмѣшати ся и арештувала богато людей.

Journ. des Débats одержавъ вѣсть зъ Копенгаґи, що царица приѣде вже напевно до Парижа а то пôдъ конець жовтня. Pol. Corr. доносить знову, що въ добре поинформованыхъ кругахъ даньскои столицѣ не знають о тôмъ нѣчого, а згадана вѣсть выкликала тамъ навѣть велике здивованє.

Указомъ царскимъ продовжено знову на оденъ рôкъ „строгій надзôръ поліційный" надъ ґуберніями: петертурґскою, московскою, харкôвскою, кіевскою, подôльскою и волыньскою та надъ мѣстами: Ростовъ надъ Дономъ, Одеса, Таґанрогъ, Нахичевань и Николаѣвъ.

Голодъ въ Россіи прибирає величезні розмѣры. Сенаторъ Любощинскій пише зъ тамбовскои ґуберніи до однои ґазеты такъ: Хочь и якъ велика єсть теперь нужда мѣжь народомъ то всежь таки єсть лишь початокъ страшнои нужды; ажь морозъ иде по тѣлѣ коли подумає ся, що то буде въ зимѣ и въ весною.

Зачувати, що россійскій наслѣдникъ престола поѣде зъ весною 1892 р. на кôлька недѣль...

собѣ вôдъ нихъ кôлька панночокъ, що умѣють добре шити для громадскихъ цѣлей (тажь прецѣ они всѣ мали въ Кечкеметѣ такожь свои ґрунты.) По дворахъ були всюды дуже ласкаві для мѣста и майстеръ Матей привѣзъ цѣлу фѣру дѣвчатъ зъ собою. Коли вôдтакъ прийшли и великі скринѣ, повні всѣлякихъ матерій, розпочалась пôдъ дозоромъ старого Лестяка горячкова робота та вела ся день и нôчь. Ножицѣ и наперстки бренѣли, голки блыскали и поволи стали цѣлі поставы шовку и оксаміту прибирати виды. Ушито навѣть чѣпцѣ два для дѣвчатъ а два для жѣнокъ. Не треба чей говорити, що кôлько лишь було дѣвчатъ и жѣнокъ то всѣ лишь черезъ день говорили о сихъ чудныхъ строяхъ, а въ ночи о нихъ снили. Все бы було вже добре пôйшло, колибъ були не вмѣшали ся до того панъ-отцѣ Бруно и Литкій. Имъ не сподобавъ ся той плянъ, щобы въ Кечкеметѣ бувъ турецкій урядникъ, та ще щобы мѣсто само о него просило. „Хто вѣрный Єговѣ, той не повиненъ кланяти ся аллагови, бо невѣрного слугу оденъ панъ нажене, а другій его не прийме. Майтесь на осторожности богобоязливй жителѣ Кечкемету." Они стали отже выговорювати на старшого начальника и почали народъ пôдбурювати, та говорили, що вôнъ зню́хавъ ся зъ Турками, бо хоче имъ вôддати мѣсто св. о. Николая, ловить дѣвчата та продає ихъ душѣ.

Серце у Мадяра то якъ добра суха губка, зловить кожду искру. Люде почали чимъ разъ бôльше ворохобитись. Слѣдуючои недѣлѣ по проповѣди почали збиратись неспокôйні громадки людей передъ ратушемъ и кричали: Прочь зъ старшимъ начальникомъ! Прочь зъ радными! Найбôльше выкрикували католики, лютеране, що зайшли сюда бôльше якъ сто лѣтъ тому назадъ и кальвины зъ Тольны, котрі тогды мешкали окремо за кладовищемъ и держали по трохи зъ поганцями, котрі стояли въ спôлцѣ зъ протестантскими князами зъ Семиграду.

Панове Пороснокій и Аґостонъ побѣгли занепокоєні до старшого начальника: „Ой, щось не добре! Народъ тамъ на долинѣ збунтувавъ ся. Чи чуєте, що тамъ дѣє ся?"

— Та чую, — вôдповѣвъ вôнъ рôвнодушно.

— А теперь що буде? Чи покинути намъ свôй плянъ?

Максимъ споглядавъ на нихъ зъ насмѣхомъ. „Розходить ся теперь лишь о то, чи той плянъ теперь ставъ гôршій, вôдъ коли ему о. ґвардіянъ противить ся?"

— Гôршій, не гôршій, — сказавъ Пороснокій, але мы мусимо зъ тымъ числити ся. Оба панъ-отцѣ мають великій вплывъ въ народѣ и готові за двѣ недѣлѣ до того довести, що народъ кинесь на насъ зъ сокирами.

— А хтожь має рѣшати о судьбѣ Кечкемету, чи мы, чи улиця? Менѣ видить ся, що мы. Лишить ся отже при тôмъ, якъ мы ухвалили.

Старшій начальникъ выголосивъ тй слова зъ такою енергією, що они заимпонували навѣть зелѣзному характерови Пороснокого, лишь Аґостонъ мавъ ще охоту перечитись. „Пане начальнику, то не завсѣгды розумно бути упертымъ! Лихо вже єсть. Треба щось противъ него радити, абы оно за лобъ насъ не взяло".

— Тажь будемо радити. За пôвъ годины сядете на коня та поѣдете.

— Я!

— Поѣдете яко тайный посолъ въ важныхъ справахъ.

— Куды?

— Сѣдайте, высоко поважані панове, але замкнѣть губы на колодку, бо хто зрадить, того передъ судъ поставлю.

— Говорить якъ якій диктаторъ. — вôдозвавъ ся слабовитый Заладій.

Тымчасомъ вôйшли радні, блѣді и чогось надуті а въ очахъ ихъ пробивавъ ся страхъ. „Слухайте! Слухайте!"

— Пане Аґостонъ, поѣдете до куруцôвъ, до самого Стефана Чуды.

— До того злодѣя! Дамъ я ему, най менѣ лишь явить ся передъ очи.

дѣль до Англіи, о чôмъ вже теперь урядово повѣдомлено анґлійске правительство.

Адміралъ Жерве, вернувши зъ дороги, бувъ оногды у міністра маринарки и розговорювавъ зъ нимъ довшій часъ. Жерве мае бути дуже вдоволеный зъ наслѣдкôвъ своеи подорожи. Того самого дня по полудни бувъ Жерве на авдіенціи у мѣнистра дѣлъ заграничныхъ Рібота и у президента Карнота.

Новинки.

— Именованя. Міністеръ просвѣты именувавъ слѣдуючихъ заступникôвъ учительскихъ дѣйстными учителями при ґімназіяхъ: Франц. Фоґля зъ Кракова, при Гімназіи въ Ярославѣ; Омеляна Кордасевича зô Львова при ґімназіи въ Решовѣ; Стан. Романьского зô Львова при ґімназіи въ Стрыю; Франца Ховавця зъ Кракова при ґімназіи въ Ярославѣ; кс. Бронислава Каракульского зъ Перемышля дѣйстнымъ учителемъ религіи при ґімназіи въ Дрогобычи; дальше надавъ посады: проф. ґімн. зъ Ярославя Ромуальдови Бобинови при школѣ реальнôй у Львовѣ; дѣйстному учителеви ярославскои ґімназіи, дрови Іосифови Лінбахови, при ґімназіи Францъ-Іосифа у Львовѣ; проф. ґімн. въ Сяноцѣ, Іосифови Слотвиньскому, при IV ґімназіи у Львовѣ. — Ц. к. краєва Рада шкôльна именувала заступниками учителѣвъ: Іосифа Вербицкого при ґімназіи въ Бохни, Войтѣха Гессого въ Бродахъ, Тому Дуткевича въ Ярославѣ, Стефана Жидовского въ Коломыѣ, Евгенія Даниловича, Юліяна Стефановича и Альбина Шраєра при ґімн. Францъ-Іосифа у Львовѣ, дра Бронислава Ляховича и Антона Мазановского при IV ґімн. у Львовѣ, Василя Грицевича въ рускôй ґімназіи у Львовѣ и Адама Пителя въ Самборѣ.

— Перенесеня. Міністеръ просвѣты перенѣсъ професорôвъ: Антона Квятковского и Льва Лєноха зъ ґімназіи стрыйскои до ґімназіи въ Сяноку; дѣйстного учителя Северина Сокалского зъ сянôцкои ґімназіи до стрыйскои. — Ц. к. краєва Рада шкôльна перенесла заступникôвъ учителѣвъ ґімназіяльныхъ: Валеріяна Кривульта зъ IV ґімназіи у Львовѣ, до ґімназіи въ Сяноку; Михайла Литиньского зъ Кракова до IV ґімн. у Лвовѣ; Едварда Миткевича зъ Бродôвъ до Ярослава; Аполінарія Микевича зъ Перемышля до Бучача.

— Маршалкомъ Рады повѣтовои въ Ярославѣ затвердивъ Є. Вел. Цѣсарь п. Вячеслава Мариновского, а віцемаршалкомъ дра Володислава Яля.

— Доповняючій выбôръ одного члена повѣтовои Рады въ Старомъ мѣстѣ зъ круга сельскихъ громадъ розписано на день 8 жовтня с. р.

— Громадамъ: Опака въ повѣтѣ дрогобицкôмъ и Кунинъ въ пов. жовкôвскôмъ удѣливъ Єго Вел. Цѣсарь першôй 100 зр. запомоги на внутрѣшне украшенє церкви другой 100 зр. на будову школы.

— Нѣчого єму не дастьте, лишь будете зъ нимъ чемно переговорювати, кôлько схоче, щобы взявъ въ неволю панъ-отцѣвъ Брунона и Литкая — але въ сей часъ. Безъ нихъ обохъ якійсь часъ обôйдемось.

Поважнй лиця отцѣвъ мѣста стали веселй, анѣ одно не блѣде. Панъ Пороснокій вдаривъ ся рукою по чолѣ. „Ну, то не було бы менѣ прийшло на гадку. Ваша Милôсть якъ уродженй на дипльомата.

— Потреба — добрый учитель; часомъ лѣпшій якъ досвѣдъ. До панъ-отцѣвъ не маємо нѣякого права, а амвоны не можь имъ заказати. На нихъ ще лишь оденъ способъ: Стефанъ Чуда.

— Кôлькожь имъ обѣцяти? — спытавъ Аґостонъ весело, выходячи зъ салѣ.

— Выторгуйте дешево, бо вôнъ и такъ не мае теперь що робити, впрочôмъ то єго фахъ. Давайте єму половину того що буде жадати.

Въ пôвъ годины по тôмъ гонивъ вже Аґостонъ на кони Чеґледскою улицею а вечеромъ третого дня вели вже Чудовй люде тою самою дорогою обохъ панъ-отцѣвъ. Такъ списавъ ся панъ Аґостонъ, ажь до самои смерти дуже радо неразъ о тôмъ розказувавъ, розпочинаючи словами: „Гей! Коли то я ще яко повномочный посолъ бувъ на дворѣ Єго Величества пана Текельóго!“ (Дальше буде).

— Єго ц. к. Высокôсть Архикн. Сальваторъ вразъ зъ достойною своєю женою и дворомъ були въ суботу на представленю въ цирку Сідолього, котре такъ Имъ сподобало ся, що перебули ажъ до кôнця представленя. Вô второкъ дня 1 вересня зроблять Ихъ Высокôсть знову честь своєю присутностію.

— Для членôвъ „Просвѣты“, що хотѣли бы ѣхати на загальнй зборы до Тернополя, признала дирекція зелѣзницѣ Кароля Людвика на цѣлôй ліній 33 проц. опусту вôдъ цѣны ѣзды II и III клясою поѣздами особовыми и мѣшаными. При купнѣ білєту треба лишь выказати ся леґітімаціею, котру выдѣлъ „Просвѣты“ вышле членамъ разомъ зъ запрошенємъ на зборы. Опустъ той важный лишь вôдъ 5 до 8 вересня.

— Самоубійство чи припадокъ? Михайло Гринишинъ, сторожъ, робивъ въ суботу порядокъ въ мешканю войскового лѣкаря дра К. въ камениця „Народного Дому“, при ул. Корняктôвъ и здоймивши зô стѣны револьверъ, вымѣривъ собѣ до чола, та сказавъ до своеи жѣнки, котра тамъ разомъ зъ нимъ попрятувала: „Видишь, о такъ пани стрѣляють ся!“ Въ тôй самôй хвили розлягъ ся гукъ выстрѣлу, а Гринишинъ поваливъ ся трупомъ на землю. Чи зробивъ се умысно въ намѣрѣ самоубійства, чи може незнавъ, що револверъ набитый и хотѣвъ лишь налякати жѣнку, — поки що, не вѣдомо.

— За 300 зр. полонина на ліцитаціи. Дня 16 жовтня мае бути продована на публичнôй ліцитаціи въ косôвскôмъ судѣ полонина, оцѣнена на 15.045 зр., для покрытя претенсіи Ицка Штетнера въ сумѣ 300 зр. Якъ видно зъ цѣны оцѣнковои, просторы тои полонины мусять бути величезнй, що найменше 3000 морґôвъ.

— За зависти о жѣнку. Юрко Прокопюкъ зъ Кобакъ въ Косôвскôмъ выбравъ ся дня 14 с. м. на ярмарокъ до Рожнова; а що боявъ ся оставити молоду свою жѣнку самою, просивъ сусѣдки Никифоряковои, абы помагала єго жѣнцѣ дещо дома. Никифорякова не пôйшла сама, лишь выслала свого 21-лѣтного сына Ивана, котрый почавъ залицяти ся до Прокопючки. Нате надôйшовъ Прокопюкъ и убивъ Ивана на смерть.

— Пошести. Въ Гусятинщинѣ и Бережанщинѣ починають декуди люде занепадати на червѣнку. Въ Сухоставѣ и Яблоновѣ майже трета часть людей хорує на сю недугу, а въ берджаньскôмъ повѣтѣ проявилась бѣгунка въ Козовѣ.

— Огнѣ. Въ Звинячи знищивъ огонь дня 25 с. м. гумно тамошного пароха о. Николая Галущиньского зъ цѣлымъ полѣткомъ и пашею. Шкоду обчислюють на 3000 зр.; въ середу знову, дня 26, таке саме нещастє стрѣтило пароха въ Семакôвцяхъ (коло Заболотова) у котрого занялась (мабуть черезъ неосторожнôсть) огнемъ стодола и обняла та знищила цѣле гумно, оставляючи лишь голый дôмъ парохіяльный. — Въ Долинѣ выбухнувъ дня 27 с. м. въ заѣзднôмъ домѣ Фішера огонь, але сторожа пожарна спинила єго такъ, що згорѣли лишь три будынки.

— Пригода въ закопѣ нафтовôмъ. Въ потоцѣ пôдъ Коросномъ на ґрунтахъ п. Едмунда Лозиньского выверчено дня 27 с. м. закôпъ нафтовый, зъ котрого ґазы бухнули зъ такою силою, що обôрвали дошки и дашокъ зъ вежѣ надъ закопомъ. На щастє людемъ, що робили коло того закопу не стало ся нѣчого, лишь одному ковалеви спадаюча дошка зломила ногу. Ґазъ величезнымъ стовпомъ бухавъ середъ великого гуку черезъ двѣ добы зъ землѣ, розкидуючи болото зъ неи на всѣ боки.

— Отроєный пôдчасъ службы Божои. Въ мѣстѣ Палермо на Сициліи налявъ паламарь пôдчасъ службы божои священикови о. Ля Рова отрутѣ до чашѣ, въ наслѣдокъ чого священикъ отроѣвъ ся и мабуть вже погибъ. Паламара арештовано.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

31 серпня	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·50—11	9·50 11·—	9·—11·—	9·60 11·—
Жито	8·——9·—	8·——9·50	9·——9·—	8·50—9·—
Ячмѣнь	7·——7·30	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·85	7·——7·50	6·90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 17·— до 17·75 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·—до 60·— за 56 кильо.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Циллі 31 серпня. Є. Вел. Цѣсарь приѣхавъ тутъ вчера рано о 7 годинѣ. На дворци повитали Єго Архікнязѣ Альбрехтъ и Вільгельмъ, та много достойникôвъ войсковыхъ и цивільныхъ. На промову бурмістра вôдповѣвъ Є. Вел. Цѣсарь, що маневры дали Єму добру нагоду вôдвѣдати мѣсто и Вôнъ радъ, що буде мôгъ особисто переконати ся о поступѣ мѣста. Величезнй масы народу витали Є. Вел. Цѣсаря грôмкими окликами: Живіо!

Аденъ 31 серпня. Бюро Райтера доносить, що въ Єменѣ наставъ вже зовсѣмъ спокôй и ворохобники розбѣгли ся.

Цетинє 31 серпня. Чотиры тысячѣ карабінôвъ, сѣмъ сотъ револьверôвъ и велику масу пороху, котрй наладовано на вѣтриловй кораблѣ въ Дубровнику (?) перевезено до Албаніи и роздано мѣжь Малисорôвъ.

Парижъ 31 серпня. Урядова депеша зъ Сантъ-Яґо потверджує вѣсть, що конґресисты побили зовсѣмъ войско президента. Конґресисты стали панами въ краю. Наспѣла вѣсть, що Бальмацедасъ дімісіонувавъ въ користь ґенерала Бакедано.

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 червня 1891).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Орлова (на Ясло-Ряшѣвъ вôдъ 1 липня до 31 серпня		8·12		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіслава	8·—	2·—		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіслава и Стрыя.		3·42		
Зъ Сухои, Хирова и Стрыя.		7·54		
Зъ Станіслава, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		9·02		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		12·19		
Зъ Сокаля и Белзця				4·22
Зъ Жовкви				6·45
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22		10·15	11·05
До Зимноводы-Рудна			4·25	
До Орлова (на Ряшѣвъ-Ясло вôдъ 1 липня до 31 серпня		6·16		
До Сучавы, Черновець, Станіслава и Гусятина	9.16	10·24		
До Станіслава, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·05		
До Стрыя, Хирова и Сухи		8·53		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіслава		10·50		
До Стрыя, Станіслава, Гусятына, Лавочного, Пешту, Хирова и Стружа		6·20		
До Белзця и Сокаля				9·25
До Жовкви				7·40

Примѣтка: Годины пôдчеркненй лінійкою означають часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховєцкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменити средства до консервованя зубôвъ и ясель о удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именни **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожъ и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

ВАЖНЕ

для пп. господарѣвъ, будôвничихъ и инжінирôвъ

Найновѣйшимъ средствомъ консервуючимъ ґонтовй дахи штахеты и взагалѣ **всякій матеріялъ деревляный** — есть

очищеный ОЛѢЙ нафтовый,

бо посѣдае ту добру прикмету, що дуже легко всякае въ сухій матеріялъ деревляный, а затыкаючи цѣлкомъ его **поры,** охороняе вôдъ шкôдливыхъ дѣлань повѣтря, а найбôльше хоронить вôдъ вогкости, не допускае щобы дерево пукало, кривило ся и трупѣшѣло.

Проте зъ найлѣпшимъ успѣхомъ належить уживати **Олѣю** нафтового тамъ, де матеріялъ деревляный всегда есть выставленый на дѣлане повѣтря и вогкости, черезъ що дуже легко пôдлягае зôпсутю.

Таке до запусканя або покостованя всякого деревляного матеріялу надае ся Олѣй нафтовый *зъ лѣпшимъ успѣхомъ, чѣмъ дорогій покостъ льняный, бо посѣдае ту важну прикмету, що есть выдатнѣйшимъ а безъ порôвнаня, бо теперь бôльше якъ о 20 кр. на кільограмѣ дешевшій вôдъ льняного покосту.*

А коли очищеный олѣй нафтовый **краски натуральнои слоѣвъ дерева не змѣняе,** *проте замѣсть* **дорогого покосту** *до першого ґрунтованя пôдъ кожду краску олѣйну, зъ вымкомъ бѣлои, для своеи дешевости зô значною користію и* **найлѣпшимъ скуткомъ може уживати ся.**

Оденъ кільограмъ очищеного олѣю нафтового коштує 12 кр

При бôльшôмъ замовленю въ бочкахъ мѣстячихъ **150** кільоґрамôвъ опускаю на кільоґрамѣ 2 кр.

На провінцію высылаю за перказомъ замовленый олѣй до всякихъ стацій зелѣзно дорожныхъ.

Петро Міончиньскій,

властитель рафінеріи нафтовои у Львовѣ, Сикстуска 47.

Циркъ братей Сідолі у Львовѣ.

Вô второкъ дня 1 вересня

НАДЗВЫЧАЙНЕ

„High-Life" представлене

зъ осôбно дôбранымъ проґрамомъ.

Се представлене почтять своею присутностю Ихъ Цѣс. Выс. Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ вразъ зъ своею Достойною Супругою.

Початокъ точно о год. 8 веч.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѣ тымъ молокомъ не слабують на жадні слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Змѣна льокалю.

Зъ днемъ 1 вересня с.р. перенесеною зôстала

РОБÔТНЯ КРАВЕЦКА

Кирила Думина

зъ улици Хорущины ч. 9,

на ул. Коперника ч. 7

въ котрôй по довгôй практицѣ такъ въ краю якъ и за границею, выконують ся всякй роботы въ складъ тои входячй, а именно: **Суконѣ мужескй, войсковй и дамскй,** а то: пальта, пальтотики, футра итд.

Дякуючи Впов. П. Т. Публицѣ за дотеперѣшнй взгляды прошу о тиже и надальше.

На провинцію высылаю суконѣ на умовленый часъ.

Зъ поважанемъ

Кирило Думинъ,

ул. Коперника 7.

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧЙ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчь рампы

поручае:

„Реґуляторъ"

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жовтачцѣ и геморо̂идахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускае флеґму, реґулюе и побуджае травленье, гоить раны жолудка, зтягае соки нездоровй, справяе лагôдный вôдхôдъ и дае добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасѣ и параличахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, дущности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Терпите ломане руки або ноги, рване, гостець, ревматизмъ, котрй вамъ особенно долягають въ порѣ вогкôй дощевôй?

Читайте якъ помагае въ такихъ терпѣняхъ:

„Excelsior"

Подяка. Вcч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшй слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior.* Страшнй терпѣня, якй выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгй лѣта треваючй болѣ въ костяхъ ногъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купель помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятй, по натертю кôлькохъ фляшокъ **„Excelsior"**-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане треваги буде якъ довго жити буду, а першимъ еи вôдгомономъ най будутъ тй слова мои подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Такихъ подякъ получивъ вынаходець „Excelsiora" тысячѣ — бо кождому помагае скоро и разъ на всегда.

Спроваджувати можна найменьше 2 фляшки, котрй коштують по 60 кр. в. а. разомъ 1 зр. 20 кр. — Треба надôслати 1 зл. 50 кр. т. е. за 2 фляшки „Excelsiora", оплату почтову и опаковане.

Прошу адресовати: Брониславъ Виткевичь, аптикаръ у Львовѣ, улиця Жовкôвска (коло рампы).

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.